

[Finansministeren.]

praktisk betragtning: hvis fortjeneste ved salg af obligationer skulle beskattes, så måtte skattevæsenet føre kontrol med anskaffelsestid og anskaffelsessum, hver gang en skatteyder købte obligationer, og med salgstid og salgssum, hver gang han solgte en obligation. På grund af den store udbredelse, formueanbringelse i offentlige obligationer har, ville kontrollen blive meget omfattende; efter kommissionens mening ville den ikke stå i noget rimeligt forhold til det udbytte, staten og kommunerne kunne få af en sådan beskatning. Den skat af kapitalvinding, som daværende finansminister Viggo Kampmann foreslog i sit skattereformforslag af 11. maj 1954, omfattede derimod også fortjeneste ved afhændelse eller indfrielse, herunder udtækning, af offentlige obligationer. Kapitaltabet, herunder også kurstabet, kunne efter dette majforslag fradrages i den almindelige skattepligtige indkomst med halvdelen.

Nu blev jo hverken kommissionsforslaget eller majforslaget gennemført. Ved den senere lovgivning om særlig indkomstskat har vi fået regler om fortjeneste og tab på aktier, men de skiftende regeringer har alle afholdt sig fra at foreslå, at fortjeneste på obligationer, private pantebrev osv. skulle med. Det har de efter min mening gjort klogt i. Hvad bliver nemlig konsekvenserne af en ordning som den, forslagsstillerne her lægger op til?

Vil man beskatte kursgevinsterne, mener jeg for det første, at man nødvendigvis må drage den konsekvens, at kurstab kan trækkes fra ved indkomstopgørelsen. Den konsekvens drog man da også både i skattelovskommissionen og i majforslaget, og man har også draget den i ligningslovens § 4. Men når kurstabene trækkes fra som et modstykke til, at gevinsterne beskattes, tror jeg ikke, man skal regne med, at det hele fører til nogen synderlig forøgelse af skatteprovenuet.

Den anden konsekvens af VS' forslag er, at ordningen vil medføre mere administration. Jeg må forstå det sådan, at VS ønsker en meget omfattende ordning, der i princippet medtager alle kursgevinster. Derfor må man også regne med en meget omfattende meradministration. Som jeg tidligere har sagt, kan man ikke engang regne med, at

ordningen, hvis den blev gennemført, ville give noget synderligt merprovenu, så man i hvert fald fik noget til gengæld for det merarbejde, skatteyderne og skattemyndighederne ville få. Det må herved erindres, at eventuel fortjeneste på Nationalbankens betydelige obligationsbeholdning til syvende og sidst havner i statskassen, og at fortjenester på bankernes og forsikringssekskabernes værdipapirer allerede beskattes.

I den skriftlige fremsættelse er forslagsstillerne inde på beregningen af den skattepligtige fortjeneste bl. a. ved ejendomshandlinger i tilfælde, hvor sælgeren modtager et pantebrev til hel eller delvis berigtigelse af købesummen. Selv om det jo ofte ligger sådan, at sælgerpantebrevet ikke er sit fulde pålydende værd, mener forslagsstillerne, at kurstabet bør lades ude af betragtning ved opgørelse af den skattepligtige fortjeneste.

Her ser det altså ud til, at forslagsstillerne vil gå endnu videre end forslagets ordlyd, der jo alene går på konstaterede kursgevinster. Efter min opfattelse er det en urimelig tanke. En sælger, der reelt har opnået en vis fortjeneste, bør under i øvrigt lige vilkår hverken stilles bedre eller ringere end en anden sælger, der reelt har opnået det samme, men nominelt har fået mere, fordi han er gået med til at tage et sælgerpantebrev, der ikke er pari værd. Den tanke, forslagsstillerne fremfører i den skriftlige fremsættelse, fører imidlertid til, at den sidstnævnte sælger beskattes hårdere og vel at mærke på et tidspunkt, hvor det er uvist, om han senere får sit kurstab dækket ved afdrag på pantebrevet eller ved indfrielse af det.

Jeg bør måske også omtale de lån, som nogle kommuner har optaget til lav rente og til underkurs. Forslagsstillerne nævner disse lån i bemærkningerne, og hr. Sigsgaard har jo tidligere fremdraget dem her i tinget i spørgsmål såvel til mig som til indenrigsministeren.

Jeg kan for det første oplyse, at hvis ydelsen af et sådant lån er et normalt led i långiverens almindelige virksomhed, er han skattepligtig af kursgevinsten efter ligningslovens § 4.

For det andet kan jeg oplyse, at ligningsrådet den 3. oktober 1969 har bestemt, at kursgevinsten under alle omstændigheder skal beskattes, når lånets løbetid er under 1 år. Afgørelsen er dog påklaget til landsskat-